

Лише на відстані МОЛИТВИ

Проді боявся засинати. А якщо йому знову насниться страшний сон?

ІЛЮСТРАЦІЇ КЕЙТІ ПЕЙН

Люсі Стівенсон

Співробітниця редакції церковних журналів

“Він тебе чує” (Збірник дитячих пісень, с. 6).

Проді підскаочив у своєму ліжку. Його серце калатало.

По даху стукав дощ, а він сидів у темряві. Він чув, як дощ капає з африканського фігового дерева, що росло за вікном, а повітря здавалося липким і теплим. Проді глибоко вдихнув і спробував заспокоїтися. То був лише сон.

Він виліз з ліжка й зазирнув у спальню батьків. Мама з татом мирно спали. Його маленька сестричка Селія також клубочком звернулася у своєму ліжку. Все було добре. Його сім'я була в безпеці.

Проді знову повернувся в ліжку й спробував заснути. Він перевернувся з боку на бік, а потім ще раз, і ще раз. Він знав, що його сон не є реальністю, але він був таким страшним! І хоча Проді був стомлений, він боявся знову засинати. А якщо йому насниться інший страшний сон?

Проді лежав на спині й дивився у стелю. Він намагався думати про щось хороше. “Батьку, чи справді Ти в височині? Чуєш молитву й відповідь даєш мені?” Тепла хвиля огорнула Проді, коли він згадав слова улюбленої пісні Початкового товариства. Сестра Кіюска навчала їх, що Небесний Батько завжди за ними спостерігає. Вони можуть молитися Йому в будь-який час і в будь-якому місці.

Проді знав, що робити. Він виліз з ліжка і став на коліна помолитися.

“Дорогий Небесний Батьку,— молився він,—я дуже боюся. Будь ласка, оберігай мою сім'ю. І будь ласка, допоможи мені заснути й більше не мати поганих снів”.

Проді закінчив свою молитву і заліз у ліжку. Його тіло розслабилася, а розум заспокоївся. Невдовзі він уже спав.

Коли настав ранок, Проді прокинувся й побачив, як за вікном сяє сонечко. Він чув, як торохтять на кухні каstrулі, й пішов шукати маму. Селія вже була за столом і доїдала залишки кассави. Мама також розігрівала цю страву для нього.

“Бонжур,— сказала мама.— Як ти спав?”

“Мені наснився страшний сон,— сказав Проді.— Але потім я помолився. Небесний Батько допоміг мені почуватися в безпеці”.

“Мені шкода, що ти бачив поганий сон”,— сказала мама. Вона міцно обняла Проді й довго тримала його в обіймах. “Але я така рада, що ти помолився. Схоже, що Небесний Батько дійсно тобі допоміг”.

“Так,— сказав Проді.— Я потім зміг заснути знову, і в мене більше не було поганих снів”. Проді міцно обняв маму. Він радів, що яким би великим не був його страх, Небесний Батько знаходився на відстані молитви. ●

Перегорни сторінку, щоб познайомитися з хлопчиком з цього оповідання!